

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ

«ΙΝΑ ΛΑΒΩΜΕΝ ΕΛΕΟΝ
ΚΑΙ ΧΑΡΙΝ ΕΥΡΩΜΕΝ ΕΙΣ ΕΥΚΑΙΡΟΝ ΒΟΗΘΕΙΑΝ»
(Εβρ. 4,16)

Η προς Εβραίους επιστολή απευθύνεται προς τους Εβραίους χριστιανούς της Παλαιστίνης, οι οποίοι υπέφεραν πολλά από τους ομοεθνείς τους, αλλά ήταν και προσκολλημένοι στο νόμο της Παλαιάς Διαθήκης. Στην επιστολή αυτή, που θέλει να τονώσει την πίστη στον Χριστό αλλά και να δώσει «λόγο παρακλήσεως» (Εβρ. 13,22), ενισχύοντας έτσι τους χριστιανούς Εβραίους της Παλαιστίνης να αντιμετωπίσουν θαρραλέα και με εγκαρτέρηση τα όσα υποφέρουν, συγκρίνεται ο Χριστός με τους αγγέλους, τον Μωυσή, τον Ααρών και αποδεικνύεται ανώτερος. Συγκρίνεται η εν Χριστώ ιερωσύνη «κατά την τάξιν Μελχισεδέκ» και ο ιλασμός που προσφέρει με την λευϊτική ιερωσύνη «κατά την τάξιν Ααρών» και τον ιλασμό που προσφέρει, και αποδεικνύεται ανώτερη η του Χριστού. Συγκρίνεται η Παλαιά Διαθήκη με την Καινή Διαθήκη, η νομική λατρεία με την λογική, η θρησκεία με την πίστη και καταδεικνύεται η υπεροχή της Καινής Διαθήκης, της λογικής λατρείας και της πίστεως.

Στο σημερινό αποστολικό ανάγνωσμα ο απόστολος Παύλος λέγει στους Εβραίους χριστιανούς της Παλαιστίνης: «Ας κρατούμε ακλόνητη την πίστη και την ομολογία μας. Διότι έχουμε αρχιερέα μεγάλο, τον Ιησού τον Υιό του Θεού, ο οποίος διέσχισε τους ουρανούς». Δεν είναι δηλαδή σαν τον Μωυσή και τον Ααρών οι οποίοι πεθάναν και παρέμειναν εδώ στη γη. Ο Χριστός πέρασε τον ουρανό, όχι απλά όπως ο Ηλίας, αλλά πήγε και κάθισε στο θρόνο του Θεού, στα δεξιά του (Ψαλ. 9,1). Ο άγιος Χρυσόστομος σχολιάζοντας ποιο είναι το περιεχόμενο της ομολογίας γράφει: «Ότι υπάρχει ανάσταση, ότι υπάρχει ανταπόδοση, ότι υπάρχουν άπειρα αγαθά, ότι ο Χριστός είναι Θεός, ότι η πίστη μας είναι ορθή. Αυτά ας ομολογήσουμε, αυτά ας κρατάμε σταθερά».

Ενώ όμως ο αρχιερέας είναι μέγας κι ενώ διήλθε τους ουρανούς και είναι ανώτερος από τους αγγέλους και τους προφήτες, εν τούτοις δεν είναι σκληρός και άτεγκτος προς εμάς. Η αγιότητά του δεν τον κάνει να μας περιφρονεί και να μη μας συμπαθεί. Έχει δοκιμάσει όλα τα προβλήματα και τις ασθένειες του ανθρώπου, όλα πλην της αμαρτίας. «Προσερχώμεθα ουν μετά παρησίας τω θρόνω της χάριτος, ίνα λάβωμεν έλεον και χάριν εύρωμεν εις εύκαιρον βοήθειαν». Μα αφού δεν γνώρισε αμαρτία πως μπορεί να μας συμπαθεί και να μας δίνει τη χάρη του; Γιατί ο θρόνος του σ' αυτή τη ζωή είναι θρόνος χάριτος και όχι κρίσεως. Η «εύκαιρος βοήθεια» είναι αυτή που μπορούμε να πάρουμε τώρα σ' αυτή τη ζωή. Μετά την Β' Παρουσία ή τον προσωπικό θάνατό μας ο θρόνος παύει να είναι της χάριτος και αποβαίνει της κρίσεως.

Ρωτούσαν οι ακροατές τον άγιο Χρυσόστομο:

«Είναι δυνατό να μετανοήσει κανείς και να σωθεί; Όλη τη ζωή μου την πέρασα μέσα στις αμαρτίες και σώζομαι εάν μετανοήσω;». Και απαντούσε ο ι. πατήρ: «Ασφαλώς. Βεβαιότατα. Από που είναι φανερό; Από τη φιλανθρωπία του Κυρίου. Αν ήταν μόνη η μετάνοια τότε να φοβόσουν...

Ο Κύριός μας έχει την δύναμη να εξαλείφει τα αμαρτήματα σε τέτοιο βαθμό, ώστε ούτε ίχνος να μη μείνει. Στην περίπτωση των ιατρών του σώματος αυτό μερικές φορές είναι αδύνατο. Γι' αυτό, ενώ το τραύμα θεραπεύεται, η ουλή μένει. Ο Θεός όμως, όταν εξαλείφει τα αμαρτήματα, ούτε ουλή αφήνει ούτε ίχνος επιτρέπει να μείνει, αλλά μαζί με την υγεία χαρίζει και την ομορφιά, μαζί με την απαλλαγή της τιμωρίας δίνει και τη δικαιοσύνη, και κάνει εκείνον που έχει αμαρτήσει ίσον με εκείνον που δεν έχει αμαρτήσει. Γιατί εξαλείφει το αμάρτημα και το κάνει ούτε καν να υπάρχει και σαν να μη έγινε. Τόσο πολύ τέλεια το εξαλείφει, χωρίς να μένει ούτε ουλή ούτε ίχνος ούτε σημάδι αποδεικτικό ούτε δείγμα.

Γι' αυτό δεν απορρίπτει τον πόρνο, δεν διώχνει το μοιχό, δεν αποστρέφεται τον μέθυσο, δεν σιχάινεται τον ειδωλόλατρη, δεν απομακρύνει τον κακολόγο, δεν διώχνει τον βλάσφημο, ούτε τον αλαζόνα, αλλ' όλους τους μεταβάλλει· γιατί η μετάνοια είναι χωνευτήρι της αμαρτίας».

Γι' αυτό ο Ησαΐας βροντοφωνάζει·

«Και δεύτε διαλεχθώμεν, λέγει Κύριος· και εάν ώσιν αι αμαρτίαι υμών ως φοινικούν, ως χιόνα λευκανώ, εάν δε ώσιν ως κόκκινον, ως έριον λευκανώ» (Ησ. 1,18). Βλέπετε, αναφωνεί ο ι. πατήρ σχολιάζοντας το χωρίο του Ησαΐα, βλέπετε, εάν κάπου υπάρχει ουλή ή ρυτίδα μαζί με το χρώμα της καθαρότητας; Μήπως υπάρχουν κάπου μαυράδια ή λεκέδες; Πουθενά δεν φαίνονται. Η παντοδυναμία του Θεού, όταν το ζητήσει ο άνθρωπος, εξαλείφει τα πάντα.

«Κανείς λοιπόν ας μην απελίζεται για την σωτηρία του. Δεν είναι φυσική η κακία· έχουμε τιμηθεί με προαίρεση και ελευθερία.

Είσαι τελώνης σαν τον Ματθαίο; Μπορείς να γίνεις ευαγγελιστής.

Είσαι βλάσφημος και διώκτης σαν τον Παύλο; Μπορείς να γίνεις απόστολος.

Είσαι ληστής; Μπορείς να λεηλατήσεις τον παράδεισο.

Είσαι μάγος; Μπορείς να προσκυνήσεις τον Κύριο όπως τον προσκύνησαν οι τρεις μάγοι στη γέννησή του. Δεν υπάρχει καμμία αμαρτία, που να μην σβήνεται με την μετάνοια. Γι' αυτό ο Κύριος διάλεξε τους πιο καλούς καρπούς της πονηρίας, για να μη μπορεί κανείς στο τέλος ν' απαλλαγεί από τη κατηγορία.

Μη μου λες χάθηκα και τι να κάνω πλέον; Μη μου λες αμάρτησα και τι θα κάμω; Έχεις ιατρό ανώτερο από την αρρώστια, έχεις ιατρό που νικάει τη φύση του νοσήματος, έχεις ιατρό που με νεύμα θεραπεύει, έχεις ιατρό που με τη θέλησή του διορθώνει, που μπορεί και θέλει να σε θεραπεύσει.

Χωρίς να υπάρξεις σε δημιούργησε· τώρα που υπάρξεις και έγινες κακός πολύ περισσότερο θα μπορέσει να σε διορθώσει. Δεν άκουσες ότι την πρώτη φορά έλαβε χόμα από τη γη και έπλασε τον άνθρωπο; Πως το χόμα το έκανε σάρκα; Πως έκανε τα νεύρα, τα οστά, το δέρμα, τις φλέβες, τη μύτη, τα μάτια, τα βλέφαρα, το φρύδι; Πως έκανε όλα τάλλα; Χόμα ήταν η πρώτη ύλη, μία ουσία· και μεσολάβησε η τέχνη του δημιουργού και έκανε την ποικιλία της δημιουργίας.

Μήπως μπορείς να μου πεις τον τρόπο με τον οποίο δημιουργήθηκες; Έτσι δεν μπορείς να πεις και τον τρόπο με τον οποίο εξαλείφονται τα αμαρτήματα. Γιατί, αν η φωτιά που πέφτει ξαφνικά στ' αγκάθια τα κατατρώγει, πολύ περισσότερο η θέληση του Θεού κατατρώγει τ' αμαρτήματά μας και τα ξεριζώνει σύρριζα και κάνει αυτόν που αμάρτησε όμοιο μ' εκείνον που δεν αμάρτησε. Να μη ζητάς τον τρόπο, να μη πολυξετάζεις αυτό που γίνεται, αλλά να πιστεύεις στο θαύμα».

Ας μετανοήσουμε κι ας προσέλθουμε στο θρόνο της χάριτος να λάβουμε έλεος και χάρη.

Αρχιμ. Μελέτιος Απ. Βαδραχάνης